

Fanové všech zemí, spojte se !

Sciřistický nepravidelný občasník

Číslo : 22

Datum: 18.11.1996

NEWS

Vyhlášení soutěže

"O stříbřitělesklý halmochron" 9.ročník

SF klub ANDROMEDA ve spolupráci s ASON-klubem při Knihovně města Plzeň vyhláší 9.ročník literární soutěže " O stříbřitělesklý halmochron ".

Soutěžní podmínky:

1. Zasláné práce musí být v žánru sci-fi (v krajním případě fantasy nebo horor).
2. Zvlášť bude vyhodnocena nejlepší povídka na téma Cestování časem.
3. Počet soutěžních příspěvků od jednoho autora není omezen, text se snažte vtěsnat na 50 normostránek jednoho příspěvku.
4. Texty musí být dodány ve třech exemplářích, psané strojem nebo vytištěné na kvalitní tiskárně. Největší radost nám způsobí texty zasláné na disketě (čestně vrátíme) napsané v běžném textovém editoru (T602, Wintext 602, AmiPro, Word). Disketa by neměla obsahovat viry **nám** neznámého původu.
5. Nevyžádané písemné příspěvky se nevrací.
6. SFK ANDROMEDA si vyhrazuje právo na jedno vytištění ve svém klubovém fanzinu.
7. Účastníci soutěže budou na vyhlášení výsledků soutěže a předání cen upozorněni písemně.
8. Uzávěrka soutěže je dne 31.3.1997
9. Obálku se soutěžními příspěvky označte heslem HALMOCHRON a zašlete na adresy :

Petr KAUFNER
Slovanská třída 93
301 55 PLZEŇ

Ľubomír ZÁBORSKÝ
Rabštejská 32
323 32 PLZEŇ

Parcon - Bohemiacon 96

aneb velký AI se zapojuje do SF

Bylo nebylo, stejně jako loni je nutné brát následující reportáž z právě skončivšího Parconu velmi opatrně, nic se nezakládá na pravdě a podobnost osob a míst je čistě náhodná.

Rok se sešel s rokem a opět je tu Parcon, který se již podruhé (Bohemiacon potřetí) koná v již osvědčeném Ústí nad Labem. Velkou změnou, alespoň pro mne bylo, že se tentokrát se mnou zúčastnil i sám Velký AI, aby se na vlastní oči přesvědčil, co vlastně na těch conech vidím.

Čtvrtek

Cestu jsme začali vlakem vyjíždějícím z Plzně v 6¹⁸. Jak oba dva milujeme ranní vstávání, zvláště pak, když jdeme předtím pozdě spát. Velký AI se pak pokoušel něco dospat ve vlaku, ale moc spokojený nebyl. Já jsem se pro změnu snažil učíst něco z nahromaděné literatury. Spojení bylo o něco horší než loňského roku, neboť jsme museli přestupovat v Chomutově. Nakonec jsme však zdárně dorazili do cíle naší cesty - Ústí nad Labem.

Sotva jsme vyšli z nádraží AI, začenal a pronesl památnou větu: „Tady se něco pálí“. Po krátkém přesvědčování, že se opravdu jedná o přirozený stav ovzduší a ne o náhlý požár některé čtvrti nebo dokonce celého města, se AI rozhodl pokračovat v průzkumu. Občas, ale opravdu pouze občas vznikly poněkud komické situace, jako např. když Velký AI stojí na Mírovém náměstí prohlásil: „Tak kde je to náměstí! Neříkej mi, že tuhleto město nemá náměstí“. Jinak jsme tu narazili na opravdovou raritu a to na trafikku, kde neměli lístky na autobus. Po krátké cestě místní hromadnou dopravou jsme okolo 11⁰⁰ dorazili do prostor UJEP. Před průčelím budovy AI opět znejistěl: „Co je tohle za ústav?“, ptal se poněkud nervózně, v obavě, že ho snad chci někde odložit. „U jako univerzita a ne jako ústav,“ zazněla moje stručná odpověď; tím jsem vyvrátil veškeré dohady.

Vešli jsme dovnitř, kde se konal malý zázrak velkého významu. Prezentace příchozích běžela hladce a zcela bez fronty. Ano, čtete správně, nebyla tam vůbec žádná fronta. Ani v pozdější době jsem si žádné fronty nevšiml. Organizátoři vyhradili potřebné kapacity na zřízení několika pracovišť, takže příchozí přistoupili k jednomu z mnoha stolečků, kde byli v několika málo vteřinách odbaveni (a to jak je již v Ústí zvykem bez použití výpočetní techniky, která by pravděpodobně celý proces jen brzdila). K prezentaci jsme přistupovali s maličkou obavou, neboť nám nepřišel dopis potvrzující naši účast (zatímco např. Dárečkovi přišel). Naše obavy však byly zbytečné a po krátkém okamžiku jsme odcházeli vybaveni vším potřebným pro pobyt na Conu.

Tím vším cestováním nám pořádně vyhládlo a tudíž jsme se odebrali do vyhlášené putyky U hnáty. Vařili docela dobře, avšak organizace poněkud vázla. Já jsem byl bez problémů, ale Velký AI dostal svůj smažák s hranolema a velkou oblohou před polévkou, takže ho přenechal někomu jinému, aby mu nevystydl. To však byla chyba, neboť poté se musel spokojit se smažákem s bramborem a malou oblohou. Tyto problémy ale neměl sám; od vedlejšího stolu se ozvalo: „Ale já jsem měl objednáno něco jiného.“ „Ale mohl byste sníst i tohle.“ „No jo, mohl, co mám s váma dělat.“ „To jste hodnej, víte, oni mi to dneska v kuchyni pořád pletou. Oni mi to snad dělají naschvál.“

Po obědě jsme se ubytovali a přitom zajistili bydlení v prvním patře i pro zbytek Andromedy. Samozřejmě následovalo doplnění potravin a kapalin v nedaleké samošce. Konečně bylo vše zařízeno a mohli jsme lehce dospat, co jsme zanedbali. Osvěžení spánkem jsme se přesunuli do baru, kde byla odlapena výprava z Č. Budějovic. Při vzájemné výměně informací jsme vydrželi do brzkých ranních hodin.

Pátek

11⁰⁰ J. Pavlík, V. Kejval Star Trek

Velký AI se hned po ránu rozhodl ověřit si rozsah a velikost svého IQ a tudíž hbitě vyrazil na testy. Moje maličkost zase pro změnu šla na Star Trek.

J.P. na můj dotaz večer v baru, o čem bude zítra povídat, odpověděl, že žádná přednáška nebude, ale že se bude promítat film, který on bude tlumočit. Nyní však ke své hrůze zjistil svůj (možná i někoho jiného)

omyl, film není a proto všichni zúčastnění místo filmu sledují jeho. Nedá se jinak a proto následuje popis historie.

J.P. se ke Star Treku dostal docela náhodou. Zaujala ho kniha **Návrat domů** a protože si zrovna náhodou pořídil domů video, tak si cvičně naprogramoval pár dílů; zrovna běžely na nějaké stanici (televizní). A stalo se, nejslavnější český trekkie byl na světě.

Celý seriál prošel samozřejmě určitým vývojem.

V úvodní epizodě (**Klec**)se vyskytoval pouze pan Spock a samozřejmě vesmírná loď Enterprise. Tento díl však nebyl příliš úspěšný a nejvíce výhrad bylo kupodivu na adresu pana Spocka, který svým vzhledem snad někomu připomínal ďábla. Z toho důvodu byly vyměněny téměř všechny postavy (s výjimkou pana Spocka, který zůstal).

Další epizody se už setkávaly s velkým úspěchem. Po protestech Rusů, že nejsou zastoupeni v jinak mezinárodní posádce, se v třetím díle (**Trable s tribly**)objevuje navigátor Checkov.

Seriál běžel celkem ve třech sezónách (79 dílů) a přestože ve svých epizodách využil snad všechna existující témata SF (kosmické lety, paralelní světy, mimozemšťané, přenos vědomí, inteligentní počítače atd.), nebyl natáčen nijak nákladným způsobem. Používaly se jednoduché papírové kulisy, které v dnešní době náročného diváka nemohou uspokojit.

Po tomto seriálu vzniklo několik dalších seriálových sérií :

Next Generation

Deep Space 9 (u nás byl kuriózně promítán jako první)

Voyager (Enterprise byla vržena mimo známý vesmír a pokouší se o návrat domů)

Přibližně v roce 1977 vznikl první dlouhý film **Star Trek Motion** (podle příběhu **Voyager**). Po jeho úspěchu vzniká druhý film **Khanův hněv**, na konci kterého umírá Spock (avšak je připraveno jeho zmrtvýchvstání). Podle předpokladu se to nesetkalo s kladným ohlasem a proto bylo nutné v dalším filmu (**Návrat domů**) Spocka oživit. To se podaří, avšak Enterprise je totálně zničena. J.P. pokládá tento film za jeden z vůbec nejlepších sf filmů vůbec. Pátý film **Konečná hranice** pojednává o Spockově bratru, který se naopak řídí pouze emocemi. Další film s názvem **Neobjevená země** byl velmi zdařilý a zabývá se sblížením federace s Klingony. V tomto filmu se již objevuje nová Enterprise A, jako náhrada za tu zničenou. Sedmý film **Star Trek Next Generation** vychází již z novější série seriálu. Dochází zde k setkání Pickarda a Kirka. V současné době se natáčí další film, v pořadí již osmý, který se bude zabývat problematikou Borgů.

J.P. si stěžuje na bacily (ne Klingony), kteří se ho pokoušejí sejmout a předává slovo V. Kejvalovi, který pokračuje s několika dalšími zajímavostmi.

Vznikají počítačové hry s tematikou Star Treku a jiné kuriozity jako např. slovník klingonštiny. Samozřejmě se postupem času ani tento seriál neubráníl jistým dallasoidním scénám - např. kapitán Kirk vyleze po ránu ze sprchy a vítá se svými pravidelnými diváky. Je zmíněn i příspěvek F. Novotného z Minikonu o válečné doktríně Federace. Je poněkud divné, že těžký válečný křižník (mající značnou hodnotu) si jen tak poletuje galaxií a řeší všelijaké lokální problémy. Většinou se totiž na podobné operace vyhrazují daleko menší plavidla.

V. Kejval :“ Má snad někdo nějaké vlastnosti či připomínky, doufám, že nemá!“

V tu chvíli vstupuje na pódium C. Biedermanová a připevňuje J.P. pravé spockovské uši. Později tuto akci komentuje slovy:“ Přijdu do obchodu, vidím uši, vezmu uši, zaplatím uši, odnesu uši, vidím Pavlíka a věnuji mu uši.“ J.P. je velice přešťašen, radost mu poněkud kazí pouze obava, že díky vousům by mohl být považován za zlého Spocka z paralelního vesmíru, který málem rozvrátil pozemské impérium.

Po ukončení přednášky následoval oběd v nedaleké školní jídelně. (Pozor, změna, po loňských stížnostech na kvalitu jídla v menze bylo letos stravování zajištěno ve školní jídelně. Bylo to mnohem blíže a jídlo bylo opravdu znatelně lepší). Poté mě Al donutil pro lepší zažívání k malé procházce. Ala procházka moc nepovzbudila, stejně začal usínat. Není mi jasné, co dělal v noci. Jitka Doležalová objevila výpravu Andromedy. Zcela podle očekávání se vyskytovala U hnáty. Zřejmě cesta byla náročná a žízeň převeliká.

14⁰⁰ Politické systémy budoucnosti (V. Fořtík)

Tento pořad byl zahájen slovy : „ Původně to mělo být někde jinde a měla to být beseda a ne tady v aule jako přednáška“. To mě mělo varovat, ale bohužel se tak nestalo.

V. Fořtík se pokusil podat stručný přehled existujících politických systémů spolu s odpovídajícími způsoby vlády, avšak brzo byl umlčen příspěvkem z publika. Během chvílky se to celé zvrhlo v zuřivě debatování o „**nesmrtelnosti chrousta**“. Velký Al to psychicky nevydržel a vyrazil se podívat na **LARP**. Měl totiž na rozdíl ode mne rozum. Po chvíli dorazil Dáreček a všechny rozesmál svojí poznámkou: „Co tady tlacháte, stejně bude vládnout Sládek“. Po další zuřivé debatě to konečně skončilo.

16⁰⁰ Je filmová SF děvka (Š. Kopřiva, J. Pavlovský, M. Dobeš)

Výše jmenovaná trojice dorazila na pódium za mohutných zvukových efektů. Po krátké debatě kdo vlastně začne to vzali na přeskáčku. Připomenuli své vystoupení z loňského roku, avšak brzy se sami vzpomínali a usoudili, že bude lepší držet se tématu. „Co vlastně míníme tím názvem?“ Chceme dokázat nebo vyvrátit ten fakt, že sf film se prodává ostatním žánrům, aby získal diváky. V podstatě je to jasné, tak si to aspoň shrneme. A proto bude následovat krátký výlet do historie.

Film vznikl především jako velká zábava. 50.léta představovala zlatý věk „B filmů“. Na plátně se to jen hemžilo všelijakými mutanty a přerostlými brabenci. Aby byl divácký zážitek umocněn, šli majitelé kin tak daleko, že když na plátně jukala potvora, tak maskovaný herec probíhal mezi sedadly a strašil diváky. Byla konstruována důmyslná zařízení k třesení sedačkou a někdy se divák dočkal i elektrického šoku. Občas to došlo tak daleko, že nastala i demolice kina. Už tehdy vznikl projekt 3D kina pomocí barevných brýlí. Hlavními diváky byli 15-18 letí a děj často odrážel tehdejší strach z radioaktivity a mutací.

První změna A. Hitchcock : spojení sexu a násilí (film **Psycho**). Brutálně vražděná žena musí být mladá a krásná, neboť kdyby někdo kuchal vyžilou důchodkyni, tak to nikoho nenadchne. O kvalitě „B filmů“ hovoří i fakt, že se točily během 5 dnů. Existovala i sázka o natočení dvou filmů za týden. Tato sázka byla vyhrána a ještě v sobotu vznikl film třetí.

V 60 letech došlo vlivem rozmachu televize k zásadní změně. Zábava přešla do televize a do kin vtrhlo umění. Byla to doba kvalitních filmů, protože režiséři se snažili vyjádřit určité poselství a ne nalákat do kin lidi.

Koncem 70. let došlo k další výrazné změně, kterou způsobil film **Čelisti**. Ten totiž ukázal, že na filmu se nechají vydělat neuvěřitelné peníze. V této době byla SF dáma, která se občas spustila. **Hvězdné války** krutě poznamenaly další vývoj SF filmu. Takový maglajz žánrů do té doby nikdo nenatočil. Jednalo se o nejlodějšější film, jaký kdy byl natočen (western, klasická SF, letecké bitvy II. světové války atd.). Byl zaznamenán další nárůst zisku prodejem hraček, triček s motivy atd.

Začínají se točit nákladné rodinné filmy (Lucas, Spielberg), ve kterých je všechno a pokoušejí se oslovit celou rodinu dětmi počínaje a babičkou s dědečkem konče. Na druhou stranu se začínají vyrábět čistě akční filmy, kde akce stíhá akci a divák ani nemá čas vydechnout. **Terminátor** A. Schwarzenegger měl původně hrát kladnou postavu, ale po prostudování scénáře se rozhodl pro zápornou roli, což byl od něj geniální tah. Samozřejmě existuje i spojení těchto dvou žánrů, např. **Indiana Jones**. Změna žánru probíhá například i u hororu. Např. původní horor s F. Krugerem se postupně stává komedií. Diváci se už nebojí, ale smějí se Fredyho vtípkům. Rodinné filmy vrcholí v 89. roce a pak se postupně vytrácejí. Profesionálové je opustili a amatérům to začalo všelijak skřípat.

Další velký zlom ve filmové tvorbě způsobil film **Jurský park**. Tento film ukázal, že není nutné mít propracovaný scénář či příběh, ale postačí působivé efekty, tzn. místo příběhu libovolné ploché kliše, a lidi do kina přitáhnou perfektně propracované potvory, mohutné výbuchy atd. Divák není zvědavý na příběh; začínají se točit filmy podle předchozích filmů, komiksů atd.

Vraťme se ale k původní otázce. Čistě SF vlastně neexistuje, snad pouze Star Trek, nebo z poslední produkce film **12 opic**. Jinak se vždy jedná o SF komedii, SF horor, SF něco.

Vzhledem k současným možnostem dochází ke zlevňování trikových efektů a jsou tedy používány i v B filmech. Co říci na závěr. Dnes má SF šanci se opět osamostatnit, ale stále budou existovat kombinace SF a něco.

A jako bonbónek pro ty, co vydrželi, budeme citovat několik hlášek, kterými filmy lákají své diváky. :

- **Dnes rybník, zítra celý svět**
- **Pros Boha, aby tě to jenom zabilo**
- **Té noci skončila láska a začalo zabíjení**

- **Přijďte se podívat, jak to dělá Barbarella**
- **Přijď, pojd' se podívat, jak umírají**
- **Není to jeho nos, co roste**
- **Jestliže vás to nevystraší, jste mrtví**
- **Není to člověk a má to sekyru**
- **Mučí, zabíjí a miluje to**
- **Schizofrenie je, když vaše levá ruka neví, koho pravá vraždí**
- **Ukradli mu paměť a on ji chce zpátky**
- **Ďábelsky smyslné dovádění čarodějnic**
- **Nenarozené miminko chce bumbat jenom krev**
- **Příběh o tom, jak se ze stroje stal člověk a z člověka lidská bytost**
- **Chramst, experiment, který se vymkl z rukou**
- **Jen jediná věc je horší než posledních 12 minut předchozích 80**
- **Brutální vrah byl popraven a to ho pořádně naštválo**

Bohužel v této chvíli následoval úprk na večeri. Po jídle se Al odebral na pokoj, kde se chystal tvrdě usnout. (chachacha poznámka autora)

18⁰⁰ Slavnostní zahájení

Aula se postupně zaplňuje přítomnými fany, faní, faňaty a milými hosty. Klasické přivítání, poděkování sponzorům atd. Bohužel zde byly potvrzeny chmurné obavy o zahraničních hostech. Přes velkou snahu se nepodařilo letos zajistit účast kohokoliv ze zahraničí. Loňské ceny byly nadprůměrné, letos máme smůlu.

Dáreček začal nenápadně vyzvídat, zda píšu nějakou reportáž jako loni, aby měl zase náplň do Andromeda News.

Jitka Doležalová mě přes mé velké protesty zapsala do soutěže RISK. Zašel jsem se tam podívat a naštěstí jsem přišel trochu pozdě. Po zaslechnutí několika málo otázek jsem raději hodně rychle zmizel a vyrazil jsem koupit lístky do tomboly. V.Fořtík se mi pokoušel vnutit bezva coní triko. Statečně jsem se ubránil tím, že si jich několik určitě vyhraji v tombole. Vycházel jsem ze své zkušenosti, kdy jsem na čtyři lístky vyhrál 3 trička. Letos jsem se rozhodl investovat 10 lístků a to by bylo, abych Andromedu neoblékl. Jak to nakonec dopadlo, nechte se překvapit. Po úspěšné obchodní transakci jsem šel vzbudit Ala a společně jsme vyrazili zpět do dění. Po příchodu jsme narazili na Vaška a Rudlu. Rudla byl po návštěvě velkého množství restauračních zařízení (sám si nepamatuje kolika - něco mezi 4 až 12), lehce společensky unaven.

21⁰⁰ Comics

Ve 20⁵⁵ dorazil Ondřej Neff. Sál se ztišil. O.Neff pravil: „Jen se klidně bavte, nic se neděje.“

Rudla se neustále poléval pivem z plechovky, omlouvaje se, že to z ní neumí pít.. Velký Al se pokoušel radit: „Ty sis to neohnul jako Roman.“ Rudlu to však z míry nevyvedlo : „ Mně se to ještě neohýbá, mě to musíš ohnout.“

O.Neff miluje historické chvíle, která právě teď nastala. Je tu už 14 Parcon a fandom je zdělán, dělán i podělán. SF je jasně daná a má své místo ve společnosti. Naproti tomu comics je ještě zcela nezdělán, přestože se o to spousta lidí snažila. A nyní je možnost něco změnit. **O.N.** už pár takových věcí zažil, co chtěl říci už řekl a nyní už hodlá definitivně mlčet.

Š. Kopřiva : Comics je ostatními lidmi velmi často tvrdě kritizován. Jsou zažité výrazy jako např. jednoduchý comicsový hrdina. Vznikají filmy na základě comicsu, ale nikdy se jim nepodaří udržet tu správnou atmosféru. Uvedeme si to na příkladu filmu Batman. Comicsová politika je totiž něco velmi specifického a film nemá nikdy šanci ji udržet. Dobrý padouch spoluvytváří dobrý comics (bez něj to prostě nejde) a tudíž ho tedy nelze zabít. Toto je však ve filmu naprosto nemyslitelné, film se řídí naprosto odlišnými pravidly. A tak se např. v roli Batmana objevuje komik, což je zcela nemyslitelné. Comics se vyznačuje především temnou atmosférou, zatímco film je jasná komedie. Další případ Soudce Dred, comics je to velice tvrdý, špatně zaparkované auto je potrestáno tím, že je vyhozeno do povětří. Film je úplně o něčem jiném. Comicsový čtenář je zvyklý na vše, film má však jiná pravidla, je jednodušší

a hlavně méně brutální.

M.Dobeš : Ve filmu se hrdina vydlabe a doplní něčím jiným. V comicsu má neomezeně dlouhou dobu pro vlastní vývoj, ve filmu mu na to musí stačit jeden a půl hodiny. A samozřejmě kresba dodává celému příběhu zcela jinou atmosféru než film.

V.Veverka : Popisuje film „Palas Bunkr Hotel“, ve kterém v prvních 15 minutách odstřelí hlavního hrdinu a díky tomu je zbytek filmu skvělý.

M.Dobeš : Filmy podle comicsů se točí z jednoduchého důvodu. Jistota je jistota. Comicsy čte spousta lidí a když už to četli, půjdou určitě i na film.

O.Neff : Zajímavé je, proč u nás comiks naráží na takové bariéry. Chytří lidé se totiž domnívají, že je to čtení pro hloupé a hloupí to buď nepochopí nebo se jim to zdá na ně moc chytré. Pohybujeme se v začarovaném kruhu a ten je třeba prorazit.

V.Veverka : Teď nebude žádný humor, ale pravdivá fakta.

Všichni se shodli na tom, že comics vznikl v roce 1897. Nejdříve v novinách, časem začaly vycházet samostatné sešity. Časem došly příběhy z novin a vznikaly nové příběhy pouze pro časopisy. Po válce comicsové nadšení dorazilo i do Evropy. U nás jsme bohužel měli smůlu, neboť to přinesli Američani. Naši umělci se tedy aspoň vrhli na kreslený film. U nás do šestašedesátého nevyšel jediný comiks. Američani a Evropa se vesele ubírali každý úplně jiným směrem. Protože naše dětičky nechtěly číst budovatelské články, byl vzat na milost comiks, ale samozřejmě pouze na bázi budovatelského románu. Přece jenom to však byla ideologická diverze, a tudíž vznikly pouze dětské seriály. Díky tomuto vývoji jsme se v této oblasti ocitli úplně někde jinde. Když dneska někdo prohlásí, že má rád comiks, okolí ho považuje za blba.

O.Neff : Plně souhlasím, já osobně jsem byl vychován na Dikobrazu, kde vycházely parodie na comicsy. Dneska máme v hlavě dilema, neboť jsme nezažili comiks pro dospělé. Jedná se o specifický druh umění. Je to, jako bychom neměli hudbu nebo balet. Hovada nám vzala balet. Nesmějte se, to je vážná věc. Hovada nám vzala comiks. A je to velká škoda, neboť právě comiks plně vyhovuje dnešnímu bleskovému tempu. V jiném druhu umění není možná takhle rychlá akce.

Sobota

Dopoledne jsem se vydal trochu šedivět na video a tudíž spatřil 2 a 3 epizodu seriálu Star Trek, tentokrát již opravdu tlumočené J. Pavlíkem.

13³⁰ Divadelní představení sfk. Spectra (Kalkata, město smrti)

Na začátku nebylo nic, později se dostavily světelné a zvukové efekty. Obecenstvo je neustále napínáno, prvek očekávání je následován prvkem zklamání, po kterém se kupodivu dostavuje prvek očekávání.

Celé se to nakonec nechalo shrnout do historicky poučného dramatu pojednávajícího o netradičním způsobem podaném boji temných indických bohů s Kristem. Následoval křest knihy **Tykvový večírek**. Na úplný konec všeho došlo k přijímání podobojí, tykev a šampaňské.

14⁰⁰ O. Neff přednáška původně o alkoholu

„Sbalte si tu svoji **Tykev** a zmizte! A pokud náhodou nevíte kam, J. Kantůrek vám to řekne“, prohlásil **O.N.** hned zkraje. Tím byl konečně zjednan klid, vyznavači tykve zmizeli, pravděpodobně šli sázet tykev na nedaleký záhonek, popřípadě se někde v ústraní věnovali tykvovitým orgiím a vážný program mohl dále pokračovat.

„Dovíte se pravdu o životě a smrti Ježíše Krista, o alkoholu mluvit nebudu. Na minulém Parconu jsem se seznámil s Internetem, a proto plný název této přednášky zní : „**O minulosti a budoucnosti aneb od Krista k pavučině**“.

V těch dávných dobách se člověku jménem Kristus podařilo downloadovat informaci od Boha. Protože ještě nikoho nenapadlo postavit nějaký ten počítač, probíhala komunikace a výměna informací na bázi zjevení. Kristus tuto získanou informaci šířil dál formou kázání. Tím se stal zřizovatelem spojení s Bohem. Samozřejmě se našli i tací, co kázali neoprávněně (nezákonně využívali Kristova spojení s Bohem ku vlastnímu užitku).

V celku jasná analogie, informační server na nebesích, uživatelským terminálem pro přístup je bible

někde v šuplíku.

Kristus záhy zjistil, že není schopen uspokojit všechny zájemce o připojení, a proto zřizuje 12 dalších províderů nižší úrovně.

V této době však není jediný, existuje přibližně 100 konkurenčních firem a samozřejmě, kdo má více klientů, je na tom lépe. Mezi jednotlivými zřizovateli tedy panuje nepřekýpný konkurenční boj, každý se snaží připojit co nejvíce klientů. Po Kristově smrti jeho firma zcela ovládá trh a teprve po 660 letech se objevuje vážnější konkurence, jakýsi Mohamed. Co se tenkrát vlastně stalo. Pro každé podnikání je třeba kapitál. Kristus se rozhodl tento problém vyřešit přepadením banky v Jeruzalémě, které se později zakamuflovalo jako očištění chrámu od kupců. Bohužel došlo k malé chybičce a Kristus byl nucen se ukrývat před policií. To se mu nějakou dobu dařilo, ale nakonec byl jakýmsi Jidášem I. oznámen, po bleskovém zásahu policie zadržen a nakonec podle místního zvyku popraven ukřižováním. Zbytek firmy se však nenechal zaskočit a celé události využil ke vzniku bombastické reklamní kampaně, kterou do současné doby překonal pouze Bill Gates kampaní na Windows 95.

Dost bylo minulosti, současnost přeskochíme. Internet je celosvětová síť obsahující spoustu informací. Rovnou se vrhneme do budoucnosti a to do doby, kdy budou existovat umělé inteligence a ty se samozřejmě na takovouhle síť hladově vrhnou.

Této UI budu nadále říkat pavouk. Pavouk sídlí v nějakém počítači a někomu patří. Má k dispozici veškeré informace dostupné na síti a má možnost si je k sobě stahovat. Bude vycucávat informace, parazitovat na datech. Nebude pro něj problém překonávat ochrany a autorská práva mu nic neřeknou. To zatím není nic nového, děje se to už i dnes. Novinkou však je, že těmto informacím rozumí a dokáže je zpracovat a to i v kombinacích, které nikoho jiného nenapadnou. Lidé se ocitají v roli dělníků, veškeré hlavní vynálezy produkuje pavouk. Majitel pavouka tak dostává do ruky ohromný informační potenciál, dostává do ruky absolutní moc.

To by nebylo až tak zlé. V síti však nebude pouze jeden pavouk, bude jich samozřejmě více a budou patřit různým vlastníkům. A každý z nich se bude snažit získat více a rychleji než konkurence. Začnou vznikat datové pevnosti. Situace se zostří a vznikne válka pavouků. Velcí pavouci budou likvidovat slabší a ty budou v zoufalé snaze o přežití např. ničit data na síti, aby se nepřítel nestal ještě silnějším. Část kapacity sítě bude využita pro boje mezi pavouky. Po síti se kromě dat budou pohybovat výzvědné, bitevní nebo obranné moduly. Pavouci mohou zakládat aliance a protialiance zcela odlišné od těch lidských. Pavoukům do lidí totiž nic není. Jsou pro ně pomalí a zbyteční.“

Následuje beseda na dané téma, kde je dokazováno, vyvráceno a jinak přemýšleno výše uvedené.

14⁰⁰ J. Kantůrek

„Omlouvám se, že část mé přednášky jste již slyšeli na Avalconu.

Takže na úvod, co nás ještě letos čeká :

- * Sekáč (ten právě vyšel)
- * Čarodějky na cestách (před Vánocemi - Magráta zdědí kouzelnou hůlku a stane se kmotrou sudičkou)

V příštím roce se můžeme těšit na :

- * Malí bohové
- * Dámy a pánové
- * Soul music
- * Muži ve zbrani“

Následuje krátká přestávka, protože **J. K.** nemůže najít své poznámky.

Několik ukázek, načež jsme prchli na večeri.

Po krátké zastávce na koleji jsme absolvovali příjemnou cestu do Domu chemiků. Po cestě jsme odlapili Radku. Velký AI se chopil příležitosti a zahájil čilou výměnu informací, ve které pokračovali i po příchodu. Doba zahájení se kvapem blížila a nám stále chyběl Dáreček s Vaškem a Rudlou. Doufejme, že neskončili v neprobádaných končinách či nepadli za obět' dravým emzákům. Zaujali jsme strategicky výhodné místo u pódia, abychom se ocitli v samém centru všeho dění. Drama vrcholí, za okamžik dojde k dovršení letošního Parconu, a zbytek našeho klubu stále nikde. Přesunout se sem byl geniální tah, neboť normálně okupované prostory kapacitou už dlouho nevyhovovaly a každoročně byla tlačence o místo.

Tady je místa dosti pro všechny (ježíši co, to píšu, jako bych to už někde slyšel.) Konečně jsme všichni a vyhlášení soutěží začíná. Vzhledem k mnou zaviněnému zpoždění tohoto článku již nemá smysl popisovat, kdo zvítězil, neboť jste si to už zajisté přečetli v jiných plátcích nebo Vás to nezajímá.

Co se týče tomboly, lehce jsem zklamal, podařilo se mi ukořistit pouze dvě trička. Mohou pouze doufat, že tato sestupná tendence nebude v příštím roce pokračovat.

Toť pro letošek asi vše a můžeme se všichni těšit zase za rok na Parcon 97.

rdi

Viděli jsme

12 Opic (12 Monkeys)

Novodobému příběhu o Kassandře, zasazenému do pochmurných sci-fi kulís, se vzdáleně podobá pozoruhodný apokalyptický thriller **12 Opic**, který natočil Terry Gilliam. Hlavní postava snímku - pološílený asociál James Cole, který je v roce 2035 zbytkem v podzemí živořícího lidstva vyslán o čtyřicet let zpátky do minulosti, aby se pokusil zachránit budoucnost planety - se setkává koncem 20. století při vyřčení svých katastrofických vidin se stejným nepochopením jako proslulá antická věštkyň. Onoho bájeslovného "trójského koně", který má záhy přinést zkázu pěti miliardám lidí, představuje neznámý smrtonosný vir, oním mytickým achajským vojskem se podle minima dostupných indicií má stát jakási anarchistická ekologická armáda 12 Opic...

Vědeckofantastický žánr nepředstavuje v Gilliamově filmografii (navzdory tomu, že režisér začínal před čtvrt stoletím jako spoluvůdce televizního seriálu ironických skečů **Monty Pythonův Létající cirkus**) žádný cizorodý prvek - stačí připomenout jeho brilantní orwellovskou vizi **Brazil**, natočenou příznačně v roce 1984. Gilliamův thriller 12 Opic (který svou deprimující vizi budoucnosti připomíná Scottova **Blade Runnera**, případně Altmanův **Kvintet**) lze přiřadit do proudu katastrofických filmů o hazardních experimentech, jež se vymkly z rukou nezodpovědným vědcům a přivádějí celé lidstvo neodvratně k zániku. Ostatně autoři scénáře - David Peoples a Janet Peoplesová (první z nich je podepsán pod zmíněným Blade Runnerem) se nechali inspirovat krátkým snímkem francouzského nezávislého filmaře Chrise Markera **Rampa** (La Jetée, 1963), který varoval před nebezpečím nukleárního zničení světa jeho vlastními tvůrci. Ani cestování v čase nevyužil Gilliam poprvé - již před čtrnácti lety natočil fantaskní pohádkovou komedii **Lupiři času**. Tentokrát však jeho chronologicky zauzlené smyčky, které mohou velmi vzdáleně připomenout sci-fi typu **Timecop** či **Terminátor** (hrdinův neustále se vracející sen se podobá principu čínských krabiček - s každým zopakováním poskytuje nové informace a proměňuje se v předtuchu jeho vlastní smrti), představují téměř existenciální kryptogram.

Stejně jako ve filmech **Brazil**, **Dobrodružství barona Prášila** nebo **Král rybář** se i v posledním Gilliamově snímku realita a fantazie vzájemně (a neoddělitelně) prolínají. Nesmírně emotivnímu vyznění filmu 12 Opic napomáhá i jeho bezútěšné výtvarné řešení a temná, ponurá atmosféra zdůrazňovaná zešikmenými a rozmlženými záběry kamery, častými kolmými nadhledy, vyšisovanými flashbaky anebo zdeformovanými perspektivami.

Filmový štáb natáčel ve speciálně upravených exteriérech Filadelfie, které jen podtrhávají pocity zmaru a rozkladu (během devadesátých let lidstvo proměnilo svá města spíše v obrovskou skládku odpadků). Ještě pesimističtější je zobrazena nepřiliš vzdálená budoucnost, kdy se celá planeta Země stala neobyvatelnou, liduprázdnou a sněhem pokrytou planinou se zchátralou architekturou, která připomíná hrůzostrašné gotické stavby, mezi nimiž pobíhají zdivočelé šelmy. Pozůstatky lidstva se ukryly do stísnujícího podzemí, které vypadá jako koncentrační tábor a obrovská dekontaminační stanice zároveň. Specifický svět snímku výtečně dokresluje hudba **Paula Buckmastera**, která zaujme především ústředním, téměř jarmarečně vtíravým motivem akordeonu.

Patrně nejlepší výkon své kariéry podává v hlavní roli podivného vyslance mezi dvěma světy k nepoznání změněný **Bruce Willis**, jehož nezvykle zdrženlivý, do sebe stažený projev modeluje Jamese Colea jako agresivního a nebezpečného muže. Ten se ovšem ve 20. století mění v unavenou a dezorientovanou lidskou trosku, která ani neví, jak má pohlédit ženu. Úlohu jeho psychotického protihráče, který stojí v čele podivného komanda ochránců zvířat, hrajícího si na revoluci, se famózně zhostil **Brad Pitt**. Jeho neurotická gesta, úsečně zadržovaná řeč a šílený lesk v pichlavě roztěkaném pohledu vytvořily

znamení obraz rozmazleného a zakomplexovaného dítěte na samém prahu dospělosti - a po zásluze byly oceněny Zlatým glóblem a nominací na Oscara (druhou oscarovou nominaci získala **Julie Weissová** za kostýmy). Oba dva herci zastihují svůj ženský protipól v postavě specialistky na psychické poruchy, kterou ztvárnila půvabná **Madeline Stoweová**, známá především díky psychothrilleru **Záblesk ve tmě** a ženskému westernu **Pistolnice**.

Terry Gilliam komplikovaně strukturovanou zápletku, v níž do sebe logicky zapadají někdy spíše drobnosti než klíčové události, skládá jako překombinované puzzle, aby ke konci filmu vytvořil obrázek dokonale ladící, ve skutečnosti však jenom iluzorní a od začátku zavádějící. Labyrint jinotajů, v němž bloudí hlavní postavy navzdory všem zákrutám, odbočkám i slepým uličkám, ústí nezadržitelně k jedinému cíli. Ten se však ukáže falešným. Snímek *12 Opic* lze zřejmě proto vnímat i jako horečnatou halucinaci, odehrávající se v omamných sedativy zahlcené mysli paranoidního schizofrenika - k tomuto výkladu ostatně nepřímě odkazuje hned úvodní titulky filmu a zároveň několik drobných detailů, které se cyklicky během celého příběhu opakují v naprosto různých časových rovinách i situacích. (Vedle všudypřítomné televizní obrazovky, na níž běží kreslené seriály, se v Gilliamově vyprávění například neustále objevuje medvěd - na začátku ve skutečné podobě, poté v psychiatrické léčebně jako obrovská plyšová hračka, v "současné minulosti" už je jen namalovaný na plakátě a nakonec i v "budoucí současnosti" je přítomný coby roztomilé vzorkování na dětské přikrývce, pod kterou blouzní James Cole.) Sám režisér o tomto filmu hovoří jako o studii šílenství a snů, smrti a znovuzrození.

Gilliamův sci-fi thriller tím přerůstá spíše do roviny rafinovaně zašifrovaného a několikrát naruby zpřevráceného podobenství se silně ekologickým akcentem. Vzrušující a napínavá zápletky se tak stává atraktivním katalyzátorem znepokojujícího zamyšlení nad deformacemi všežravého konzumního světa na konci tohoto milénia.

ROCK & POP 7/96

Listujeme si v našich SF časopisech

Ikárie 10/96

ZIEMKIEWICZ Rafal A. - Ženské maso - mírné sado-maso na téma biorobotky ***

STERLING Bruce - Pavoučí růže - solidní scifárna o podivném obchodu s mimozemšťany ***

SIMAK Clifford D. - Věc na skále - klasika o muži, který viděl ve skalách minulé události a komunikuje s uvězněným mimozemšťanem ****

PETR Jaroslav - Sázkař - akční scifárna o nenapravitelném sázkaři, který musí splatit své dluhy a zakouká se do ženské *****

Války s mimozemšťany - poněkud povrchní článek o filmech s mimozemšťany

Válka dvou stran těžce mince - lepší by bylo přeložit Sterlinga celého

Ostatní rubriky - standart

Celkem dobré číslo 70%

COMEBACK NEMESIS 6+7/96

Návrat Nemesis na pulty novinových stánků byl možná překvapením, ale vzhledem k obsahu dosti nemilým.

Recenze filmů a knih mají stabilně slabší úroveň.

Reportáž z Parconu od CB - bylo potřeba napsat něco na jednu stránku

75 let Stanislava Lema - dá se to číst.

MOSTECKÝ Jaroslav - Harlekým rozžinač - počkám si na celek

Zapomenutý zakladatel - klasická olšárna tentokrát na téma Egypt a Taufiq al-Hakím

VELINSKÝ Jaroslav - GORHORGHOH (S.I.Man...) - další z příběhů Dana Younga - když už to spěje k nějakému konci, tak je odešle někam jinam, nedotažené **

ALDANI Lino - "S" jako symbol hada - povídka o spojení s mimozemšťany "převtělováním duší", psaná formou dopisu ***

ŠLAJSNA Karel - Vesmír hloubka 0,9 - nemírně uhozená scifárna **

NEKUDA Ivan - Dům - mírný horor *

DVOŘÁK Otomar - Syn řeky - česká fantasy a já se nemáme rádi

BIEDERMANOVÁ Carola - Pán hradu viz výše

Studená sprcha - nutno souhlasit s Carolou

Další stránky už nebyly psány pro mně.

Stejně slabé jako předchozí čísla 10%

FANTASY & SCIENCE FICTION 4/96

Reynolds Major L. - Záplava - Boj krys, psů a koček během záplavy - nic moc, ale dobře napsáno **

SANDERS Scott - Země, kde rostou zpívající stromy - planeta kde stromy zpívají **

WILLIAMSON Chet - Faynhorn a zlaté hnízdo - jak je to vlastně se zlatem gryfů **

RUNYON Charles W. - Spřízněná duše -horor, který mě nezaujal *

POHL Fredric - Smolař scenárista Sam -Mart'ani přicházejí, tak je nutno točit o nich filmy - slabší **

SARGENTOVÁ Pamela - Prastará temnota -jde městem a lidé to moc nezvládají **

SILVERBERG Robert - Povídky z vídeňského lesa - paralelní historie, kde Řím nepadl **

SULLIVAN Edward S. 8:29 -lidé mají cestovat stejnými vlaky, aby se nedočkali nepříjemných překvapení **

NORDEN Eric - Kletba Mhondoro Nkabele - jak dosáhnout otištění své povídky **

Poněkud slabší číslo 30%

Ikárie 11/96

SHAW Bob - Invaze do soukromí - převtělování mimozemšťanů do lidských těl - nic moc **

STURGEON Theodore - Vraždicí buldozer - vynikající vykopávka, škoda, že už vyšla ****

HOWARD Robert - Vlčí hlava - přece víte, že to nečtu

ŠLECHTA Vladimír - Nájezdníci - poměrně slušně napsaná scifárna, i když by se dala ještě dopracovat ***

POLÁK Jaroslav A. - Eärendil Tchoř - systematicky přeskakují

Další obsah standardní bez větších výhrad. Pěkná titulní stránka od V.Stejskala, připomínající Chrise Fosse.

Průměrné číslo 50%

Fantasy & Science fiction 5/1996

ANDERSON Poul - Barbar - parodie na Conana **

TURTLEDOVE Harry - Hmyz - k čemu také může vést likvidace hmyzu ***

WIGHTMAN Wayne - Převlek - mimozemšťané v lidské kůži, posté a pokaždé jinak ***

ASIMOV Isaac - Můj syn, ten fyzik - hříčka na téma komunikace s Plutem **

CADIGANOVÁ Pat - Dva - kam může vést telepatie ***

WOLFE Gene - Legenda Xi Cygnus - legenda o obru a trpaslících, nějak to šlo kolem mně **

SHEA Michael - Statista - jak je nebezpečné být komparsistou v SF filmu, konečně něco neotřelé ****

ROBERTS Keith - Kaetiny noci - mrtvá dcera se vrací, nezaujalo mně to **

KELLY James P. - Dieta podle F&SF - celkem zajímavá dieta ***

Zajímavý úvod, slušná recenze Clarka a opět mizerná rubrika Věda Isaaca Asimova, ještěže nepopírá, že to píše pro peníze - viz úvod článku.

Stabilní kvalita 60%.

Asimov's Science Fiction 1/96

BAXTER Stephen - Hrdina - není lehké být Hrdinou ***

DAVIDSON Avram - Dvacet tři - někdo někde někdy něco mi o tom musí říct *

LANDIS Geoffrey A. - Dlouhodobý projekt...- hříčka o švábech **

DISCH Thomas M. - Neviditelná - téměř na hranici SF o přehlížené dívce ***

SHINER Lewis - Seriál - existoval ten seriál nebo ne **

Pokud to má být ten háček na čtenáře, tak se moc nepovedl. Uvidíme dál. 40%

Dar.

Zmizela sonda MARS OBSERVER doopravdy ?

NASA oznámila, že Hubbleův teleskop byl do vesmíru vypuštěn s vadným zrcadlem... Skutečnost, že NASA netestovala zrcadlo Hubbleova teleskopu, je přinejmenším urážkou všech daňových poplatníků ve Spojených státech. Zde si musíme položit otázku: proč by nám vlastně NASA záměrně lhala? Nuže, podívejme se blíže na to, co se vlastně přihodilo. Když byl "zjištěn" problém se zrcadlem, první, co NASA

udělala, bylo, že se vrhla na dodavatele... a zkonfiskovala, uzavřela a zapečetila všechny záznamy, které si dodavatel pořídil během provedených testů. Nyní nám z těchto textů zbyly pouze verze, které poskytla sama NASA. Nikdy neexistovala žádná nezávislá studie, která by nepocházela přímo z NASA a která by se zabývala tím, v čem se vlastně při práci na Hubbleovu teleskopu udělala chyba.

Předseda vyšetřující komise, kterou NASA pověřila zjištěním viníka nebo příčiny celé této záležitosti, byl zároveň ředitelem JPL, kam "čistě náhodou" přešel z jiného postu (a to opět ředitelského), z nejtajnější organizace vlády - NSA... Tento muž jistě ví, jak udržet tajemství. Řídí zmiňovanou komisi...

Zkusme shrnout fakta.

1. Po havárii raketoplánu Challenger v roce 1986 nikdo nevypouštěl nic do vesmíru nejméně dva a půl roku. Všechno zůstalo na zemi. Armáda byla na raketoplánu a jeho schopnosti vynášet do vesmíru všechny druhy satelitů závislá stejně jako NASA, takže také doplatila na to, že byly raketoplány mimo provoz.

2. Na sklonku roku 1988 podepsala Reaganova administrativa dohodu se Sověty o vzájemné spolupráci a výměně informací týkajících se kosmu.

3. Jen co byl dokument podepsán, obrátila se NASA na JPL a nařídila, aby bylo úsilí o vyslání sondy Mars Observer odloženo o dva roky... z 1990 na 1992.

4. Ve stejné době, ke konci roku 1988, náhle Pentagon řekl: "No, my jsme takoví dobráci - uděláme v raketoplánu místo pro Hubbleův teleskop." A tak byl Hubbleův teleskop zařazen na seznam PŘED vojenský satelit se startem naplánovaným na jaro 1990 (civilní projekt před odloženými vojenskými projekty? Hmm...). To pro ně MUSÍ být důležité. ALE jestli pro ně byl Hubbleův teleskop tolik důležitý, proč tedy čekali TŘI DLOUHÉ ROKY, než opravili jeho "porouchané" zrcadlo?

5. V roce 1992 byl Mars Observer konečně vyslán k Marsu a TĚMĚŘ se k němu také dostal. Vstoupil na jeho orbitální dráhu a pak byl prohlášen za "ztracený". Samozřejmě je možné, že to byla pouze jedna z řady obyčejných nehod. Ale je to také způsob, jakým úředníci NASA jednali v nastalé situaci, který činí tuto událost podezřelou. Například: Ačkoliv zde byla snaha znovu inicializovat hlavní počítač po tom, co došlo ke ztrátě spojení mezi Zemí a satelitem, NASA tento úkon neprovedla. (Dosud není zcela jasné, co se doopravdy po technické stránce přihodilo.) Takovéto řešení situace navrhl jeden ze členů personálu, nicméně jeho doporučení nebylo "následováno" vyššími autoritami. Někteří vysocí úředníci NASA učinili zjevně rozhodnutí, která příliš nedávala smysl; nevyzkoušeli úplně vše, co bylo v jejich silách, aby byla opět obnovena komunikace se sondou. Jejich důvodem prý bylo to, že by mohlo dojít ke ztrátě satelitu v případě, že by došlo k vymazání programu v procesu reinicializace počítače. Ovšem tato odpověď nepostačuje, protože mise byla již touto dobou z praktického hlediska "promarněná", a tudíž by stejně neměli co ztratit, zkrátka jak se říká - "za pokus nic nedáš...". Fakt, že neinicializovali počítač, naznačuje, že v něm skrývali ještě jeden běžící, sekundární program. Existuje hypotéza, že v záložním počítači, kterým byl Mars Observer vybaven, došlo ke spuštění programu, jenž okamžitě přerušil vysílání rádiového signálu. Vypnutí rádiového spojení je něco, "co se zkrátka nedělá" a bylo to i v absolutním rozporu s léta zavedenými postupy, jelikož je to jediná cesta, jak se může kdokoliv dovědět, co se vlastně stalo v situaci podobné této. Tento hypotetický program pak mohl převzít další kontrolu nad misí a nakonec dovést sondu k jejímu cíli - k pořízení tolik diskutovaných (a velice jemných) fotografií z oblasti Cydonie.

6. Odsunutí startu sondy Mars Observer způsobilo, že v okamžiku, kdy sonda dorazila k planetě, byla sluneční soustava v takové konstelaci, že Mars byl při pohledu ze Země téměř zcela zakryt Sluncem. Při zachování původního letového harmonogramu by k tomuto jevu nedošlo.

7. Hubbleův teleskop byl pravděpodobně úmyslně sabotován, přičemž již předtím se v plánu počítalo s tím, že se veřejnosti oznámí, že je s teleskopem něco v nepořádku a tím pádem budou muset o tři roky později astronauti letět na oběžnou dráhu, aby závadu "odstranili". Sabotáž zrcadla Hubbleova teleskopu byla tedy zřejmě provedena pouze proto, aby existoval důvod pro jeho návštěvu na orbitální dráze Země. Tu také astronauté vykonali v prosinci 1994. Přesně v tomto momentě byl Mars při pohledu ze Země zakryt Sluncem (byl za ním "schovaný"). Jestliže byl Mars Observer již na místě a obíhal kolem Marsu, mohl tou dobou již mít pořízeno mnoho snímků Cydonie. Naskýtá se ovšem otázka: Jak by vyslal tyto snímky zpět na Zemi?

8. Sonda Mars Observer se pyšnila vzácnou schopností vysílat laserové paprsky/signály. Mohla být velmi jednoduše přeprogramována, aby pomocí laserového paprsku vysílala zakódované fotografie Cydonie přes půl sluneční soustavy až k Hubbleovu teleskopu. Ten měl k příjmu signálů laserového pa-

prsku (a k dekodování informací, jež přináší) náležité vybavení: nesl totiž zařízení nazývané vysokorychlostní fotometr. Teleskop tedy mohl být použit jako jakési "světelné vědro", které sbíralo laserové signály vysílané Observerem. Zmiňovaný fotometr mohl rozlišit laserové signály "blikající" až 100 000 krát za sekundu, což odpovídá 100 000 bitům za sekundu (1 bit je nejmenší část, na kterou si digitální technika rozděluje informace, jež zpracovává, přičemž může nabývat hodnot 0 nebo 1). Jediný teleskop v okolí Země, který by byl schopen zachytit Mars a signály laserového paprsku, byl ten, jenž obíhal okolo ní. Žádný z teleskopů dole, na povrchu Země, by nemohl zachytit laserové paprsky vysílané sondou Mars Observer, protože Mars byl tou dobou tak blízko u Slunce (myšleno vizuálně - při pohledu na oblohu, ne pokud se týká jeho skutečné vzdálenosti od Slunce) - nezachytil by nic víc než šum.

9. "Čistě náhodou" byl tím jediným přístrojem, který astronauté během své opravné mise z Hubbleova teleskopu vyjmuli, právě VYSOKORYCHLOSTNÍ FOTOMETR. Oni vyměnili jeden JEDINÝ přístroj a tím BYL NÁHODOU vysokorychlostní fotometr! A pak už jen na Zemi někdo přišel, uložil obsah paměti fotometru na disketu a odnesl ji do CIA, kde byl - pár dní po přistání raketoplánu s fotometrem - překvapivě zrovna na návštěvě prezident Clinton. Bylo mu umožněno zhlédnout skutečné fotografie, které byly pořízeny Observerem? Těžko říci.

10. Ale proč právě Hubbleův teleskop? Proč nepoužili jiné špionážní satelity, které vypustila americká armáda? Za prvé: kolik z těchto vojenských satelitů mělo (potřebovalo) vysokorychlostní fotometr, který by mohl přijmout a dekodovat laserové signály z okolí Marsu, jenž se právě nacházel v blízkosti Slunce? Pravděpodobně ani jeden. Za druhé: i kdyby jedna z vojenských družic fotometr měla, jak by dostali informace uložené v paměti zpět na Zem, aniž by se kdokoliv cokoliv dozvěděl? Asi by nepoužili rádiový přenos (vysílaný z družice k Zemi), poněvadž ten by mohl být snadno zachycen. A proč nesabotovat jeden z vojenských satelitů, stejně jako to udělali s Hubbleovým teleskopem? Protože byly všechny vesmírné projekty po havárii raketoplánu odloženy, a tak armáda nechtěla vyplývat ani jeden ze svých satelitů, byť by se jednalo o fňogovanou poruchu zabírající sebedméně času, zvláště když si nemohli být ani jistí, kdy (a zda vůbec) bude Mars Observer vypuštěn do vesmíru. Čili se rozhodli pro svůj zastírací manévř použít "civilní" satelit/teleskop, který mohli klidně "obětovat", kdyby bylo třeba (a také tak učinili - na ony dlouhé tři roky).

A ještě něco pro zajímavost. Opět zcela náhodou, v létě roku 1993, měsíc před startem sondy Mars Observer, zmizel jeden počítačový veterán, který pracoval osm let pro institut Hubbleova teleskopu. Později byl nalezen mrtvý v silničním příkopu, se zbraní v ruce. Zvláštní. Původně se mělo vést dlouhé vyšetřování, ale o den později bylo uzavřeno - uzavřeno jako sebevražda. Přitom ale jeho chování před tímto incidentem nenaznačovalo ani v nejmenším, že by chtěl spáchat sebevraždu. Věděl o tajném programu v počítači Hubbleova teleskopu?

Magazín 2000 7/96

OMLUVA

Omlouvám se Petru BITZANOVI a Tomáši KOHLOVI za záměnu jmen u povídky KRYSA ve vyhodnocení 8. ročníku soutěže O stříbrnělesklý halmochron i ve sborníku. Prosím všechny vlastníky sborníku, aby si uvedené nesrovnalosti opravili.

P.S. - Doporučuji všem ctěným autorům podepisovat povídky zasílané na disketách přímo v textu a ne na štítku diskety či v samostatném souboru.

Děkuji Dáreček

ANDROMEDA

NEWS

Sciřistický nepravidelný občasník. Vychází poměrně nepravidelně, když je chuř psát a vydávat. Vydává SFK ANDROMEDA Plzeň. Šěfredaktor čísla: Petr K. Redaktoři: Dáreček, Helenka. Cena tohoto čísla je v přímé úměře výrobním nákladům. Doda né materiály urgujte stále až do vrácení.

ZHOTOVOVÁNÍ KOPIÍ TOHOTO FANZINU SE DOPORUČUJE!!
Kontaktní adresa : Ľubomír Záborský, Rabšteinská 32, 323 32 PLZEŇ